

I. Wprowadzenie:

Eucharystia jest źródłem nadprzyrodzonych mocy i szczytem działalności Kościoła oraz poszczególnych ludzi. Prawdę tę starali się również podkreślać święty Jan Paweł II i Benedykt XVI, którzy doskonale wyczuwali, że tak naprawdę nie ma pełniejszego spotkania człowieka z Bogiem, jeśli nie dokona się ono podczas Eucharystii. W obecnej katechezie chcemy zatrzymać się na chwilę przy niektórych enuncjacjach, czyli wypowiedziach wspomnianych wyżej papieży, aby dostrzec w nich niezwykłą wartość Eucharystii.

II. Rozważanie:

Eucharystia jako „źródło i szczyt życia duchowego” winna być częstym tematem rozważania i naszego nauczania - postulowali wspomniani papieże - a także źródłem i szczytem całego dzieła ewangelizacji. Ta zachęta to dla członków Akcji Katolickiej swoisty duchowy program.

➤ ŚW. JAN PAWEŁ II O EUCHARYSTII:

▪ Eucharystia szkołą wolności

Św. Jan Paweł II, widząc w Eucharystii wiele wymiarów, traktuje ją jak szkołę, o czym wspomina podczas *Statio Orbis*, kongresu eucharystycznego we Wrocławiu. „Kościół zaprasza nas, abyśmy weszli do tej eucharystycznej szkoły wolności”.

▪ Kościół buduje się i tworzy przez Eucharystię

Eucharystia będąca samym sercem prawdy o Kościele, staje się jakby codziennym „stwarzaniem”, niewyczerpalnym źródłem wielkiej wrażliwości i mocy. Od ostatniej wieczerzy Kościół buduje się i tworzy poprzez Eucharystię wszędzie tam, gdzie kolejne pokolenia uczniów Chrystusa stają się Kościołem. Eucharystia jest zenitem, do którego zmierza wszystko w Kościele, a urzędy eklesjalne i dzieła apostołstwa, również Akcja Katolicka, ku niej winny być skierowane. Kościół, jeśli chce naprawdę zrozumieć siebie i swoje posłannictwo, winien nieustannie odkrywać eucharystyczną obecność Chrystusa, rozważać i żyć nią na co dzień.

▪ Eucharystia - „miłość za miłość”

Przez Eucharystię poznajemy miłość Boga i sami zaczynamy miłować, okazując Chrystusowi nie tylko cześć, ale również - jak wyraża to papież Jan Paweł II - „miłość za miłość”, poprzez postawę służby. Jeżeli praktykujemy autentyczny kult eucharystyczny, to w naszych oczach musi rosnąć godność każdego człowieka. W Liście apostołskim *Dominicae cenae* (o tajemnicy i kulcie Eucharystii). Jan Paweł II zauważa, że prawdziwa cześć dla Eucharystii staje się szkołą czynnej miłości bliźniego, rozbudza postawę proegzystencji, czyli bycia dla drugiego.

▪ Eucharystia jest pulsującym sercem Kościoła

Uobecniająca się codziennie ofiara Chrystusa, sprawowana ze świętą żarliwością i pobożnością, jest pokarmem dającym siłę, sposobem na przezwycięzenie samot-

ności, a także pomocą w znoszeniu cierpień, wewnętrzną energią, aby znów wyruszać w drogę po kolejnym rozczarowaniu. Niewyczerpane źródło energii duchowej płynące wprost od Pana jest proporcjonalne do naszego otwierania się na tajemnicę miłości. Eucharystia wspiera wszystkie nasze działania, dodaje sił i rozjaśnia światłem pojawiające się czasem „noce duszy”. Wcielanie programu eucharystycznego w codzienność, tam, gdzie się pracuje i żyje - w rodzinie, w szkole, w fabryce, w różnorodnych warunkach życia - oznacza między innymi dawanie świadectwa, że rzeczywistości ludzkiej egzystencji nie można uzasadnić bez odniesienia do Stwórcy.

▪ Eucharystyczne zdumienie

Ludzie ochrzczeni miłujący Eucharystię są w stanie przekazać dzieciom i młodym tzw. eucharystyczne zdumienie. W istocie liczy się nasze przyłgnięcie do Chrystusa: miłość, jaką żywimy do Eucharystii; żarliwość, z jaką w niej uczestniczymy oraz nabożeństwo, z jakim ją adorujemy. Przez żarliwość wiernych ten blask radości eucharystycznej ma promieniować na innych. Jeśli wierni zobaczą w nas szczególny przejaw czci i miłości dla Eucharystii, to sami będą mogli przez nią budować i ożywiać siebie i swoje środowiska.

▪ Nie zaniedbywać Eucharystii

Św. Jan Paweł II w trosce o właściwe rozumienie najświętszej ofiary stosuje szereg pouczeń i przypomnień, aby msza święta była przeżywana i sprawowana w sposób najbardziej właściwy. Pyta na przykład w encyklice o Eucharystii: „Jeśli zaniedbamy Eucharystię, jak będziemy mogli zaradzić naszej nędzy?”. Kapłanów ostrzega przed przejawem niebezpiecznego indywidualizmu w odprawianiu mszy świętej, podkreślając zachowanie jedności kapłana z praktykami Kościoła w sprawowaniu kultu eucharystycznego”. Zachęca ich natomiast, aby przypominali wiernym o ważności uczestniczenia w niedzielnej Eucharystii, podając przykład Kościoła w Polsce, gdzie zawsze żywa była cześć i przywiązanie do niedzielnej Eucharystii. „Szanujcie Boże przykazanie o świętowaniu dnia Pańskiego. Niech ten dzień będzie naprawdę pierwszym ze wszystkich dni”.

➤ BENEDYKT XVI O EUCHARYSTII

Wzmocnieniem i uzupełnieniem bogactwa nauczania św. Jana Pawła II na temat Eucharystii są wypowiedzi jego następcy na stolicy Piotrowej, Benedykta XVI.

▪ Teologia Eucharystii

„Najcenniejszy skarb”, „pokarm na drogę przez pustynię życia” oraz „źródło przemiany świata” - to tylko niektóre sformułowania świadczące o tym, że teologia Eucharystii była częstym tematem nauczania tego wybitnego teologa.

▪ Eucharystia jest centralnym aktem przemiany

Tajemnica Eucharystii nie może ograniczać się do jej celebracji, ale jest wezwaniem do dalszej przemiany człowieka i świata. „Ciało i Krew Chrystusa zostały nam dane po to, abyśmy my sami z kolei zostali przemienieni” - podkreślił papież.

▪ Eucharystia skarbem Kościoła

Eucharystia stanowi w istocie «skarby» Kościoła, bezcenne dziedzictwo, które pozostawił mu jego Pan. Kościół zaś strzeże go z najwyższą troską, sprawując ją codziennie we mszy świętej, wielbiąc ją w kościołach i kaplicach, rozdając ją chorym, a jako wiatyk tym, którzy wyruszają w ostatnią podróż” - przypomina papież.

▪ Eucharystia, nie ogranicza zasięgu swego działania do środowiska Kościoła

Eucharystia, ten skarb, który przeznaczony jest dla ochrzczonych, nie ogranicza zasięgu swego działania do środowiska Kościoła. „Eucharystią jest Pan Jezus, który daje siebie «za życie świata». W każdym czasie i w każdym miejscu pragnie On spotkać człowieka i nieść mu życie Boże. Ale nie tylko to. Eucharystia ma również znaczenie kosmiczne: przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa stanowi bowiem początek ubóstwienia samego stworzenia”. Nawiązując do procesji Bożego Ciała, Benedykt XVI dodał: „Niosąc Eucharystię ulicami i placami, chcemy zanurzyć Chleb, który zstąpił z nieba, w codzienności naszego życia; chcemy, aby Jezus siedł tam, dokąd my idziemy, żył, gdzie my żyjemy”.

▪ Sacramentum Caritatis (Sakrament Miłości)

W posynodalnej adhortacji apostołskiej *Sacramentum Caritatis* - papież z Niemiec przypomina prawdy wiary, napomina Kościół, w tym przede wszystkim duchowieństwo, do troski o prawidłową celebrację misterium Eucharystii, przynagla do pełnego przeżywania piękna liturgii i pielęgnowania świętości w liturgicznym życiu Kościoła.

Biskup Rzymu przypomina, także, iż dla chrześcijan wyzwalającą prawdą (J 8,36) jest sam Chrystus, dlatego też Eucharystia jest pokarmem Prawdy, z którego wciąż na nowo wyrasta i rodzi się młody Kościół. Im żywsza jest wiara eucharystyczna w Ludzie Bożym, tym głębsze jest uczestnictwo wiernych w misji głoszenia Ewangelii, jaką swoim uczniom zlecił sam Chrystus.

We wspomnianym wyżej dokumencie Benedykt XVI przypomina również o istocie spowiedzi świętej, która jest koniecznym wymogiem dla godnego przeżywania Eucharystii: „To prawda, że w naszych czasach stwierdzamy, iż wierni są zanurzeni w kulturze, która zmierza do zanegowania poczucia grzechu, sprzyjając płytkiej postawie prowadzącej do zapominania o konieczności trwania w łasce Bożej, aby móc godnie przystąpić do sakramentalnej Komunii”.

W dalszej części papież podtrzymuje tradycyjne stanowisko Kościoła w sprawie nieudzielania Komunii Świętej osobom rozwiedzionym, które zawarły ponowny związek małżeński, „ponieważ swoim stanem i sytuacją życiową obiektywnie sprzeciwiają się tej jedności w miłości pomiędzy Chrystusem i Kościołem, która jest oznaczona i realizowana w Eucharystii”.

▪ Uroczystość Corpus Domini – Boże Ciało

Ważną lekcję o znaczeniu Eucharystii dla życia chrześcijańskiego papież z Bawarii podkreślał podczas homilii

wyłączanych w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej.

„Eucharystia to pokarm zastrzeżony dla tych, którzy w chrzcie świętym wyzwoleni zostali z niewoli i stali się dziećmi Bożymi: to pokarm, który wspiera ich w długim marszu exodusu przez pustynię ludzkiej egzystencji”

„Tak jak manna dla narodu Izraela, tak dla każdego pokolenia chrześcijan Eucharystia jest niezbędnym pożywieniem, które wspiera ją, kiedy przemierza pustynię tego świata, wyjąłowaną przez systemy ideologiczne i gospodarcze, które nie promują życia, lecz raczej je zadręczają; świata, w którym dominuje logika władzy i posiadania, a nie logika służby i miłości; świata, w którym nierzadko triumfuje kultura przemocy i śmierci. Jednakże Jezus wychodzi nam naprzeciw i napawa nas poczuciem bezpieczeństwa: On sam jest «chlebem życia»”

„Pragnieniem Pana jest, ażeby każda istota ludzka żywiła się Eucharystią, ponieważ Eucharystia jest dla wszystkich”.

„Jeżeli w Wielki Czwartek ukazana zostaje ścisła relacja, jaka istnieje między Ostatnią Wieczerzą a tajemnicą śmierci na krzyżu Jezusa, dzisiaj, w uroczystość Corpus Domini, poprzez procesję i wspólną adorację Eucharystii zwraca się uwagę na fakt, że Chrystus ofiarował się za całą ludzkość. Jego przejście wśród domów i ulicami naszego miasta będzie dla jego mieszkańców propozycją radości, życia nieśmiertelnego, pokoju i miłości” - stwierdził ojciec święty.

III. Wnioski i postulaty pastoralne:

Przedstawione powyżej wybrane enuncjacje św. Jana Pawła II i Benedykta XVI pokazują wyraźnie, że Eucharystia nie jest jednym z wielu „tematów”, przez nich podejmowanych, lecz samym sercem życia chrześcijańskiego. To nauczanie zachęca zatem do podejmowania szeregu inicjatyw, które mają znaczenie dla rozwoju formacji eucharystycznej członków Akcji Katolickiej.

➤ Lektura ważniejszych dokumentów papieskich poświęconych tajemnicy Eucharystii, np. encykliki *Ecclesia de Eucharistia* napisanej przez św. Jana Pawła II czy adhortacji apostołskiej Benedykta XVI *Sacramentum Caritatis*.

➤ Zorganizowanych warsztatów, prelekcji i ćwiczeń, służących głębszemu wejściu w Eucharystię i bardziej świadomemu jej przeżywaniu.

➤ Włączanie się w oprawę liturgiczną mszy świętej, ale również tworzenie wraz z duszpasterzami możliwości adoracji Najświętszego Sakramentu we wspólnocie parafialnej, np. godzinę przed mszą lub po niej w każdy czwartek tygodnia, z modlitwą, aby nie brakło szafarzy Eucharystii.

Królu nam Chryste! - ks. Roman